

Posudek k diplomové práci:

Michal Kurcik – realizace práv ze směnky

Rozsah diplomové práce Michala Kurcika přesahuje požadovaný standard (81 stran textu), obsahová stránka díla až na několik dílčích vad odpovídá, nepřehlédnutelné jsou ovšem četné nedostatky formální, jakož i pochybení v metodě vědecké práce s prameny.

Z obsahového hlediska, myslím, diplomant osvědčil velmi dobrou orientaci v problematice, k níž se váže zvolené téma. Je jen škoda, že pracoval s pouze omezeným okruhem pramenů, který ani zdaleka nezahrnuje všechna aktuálně relevantní díla. Třebaže směnečné právo patří k tradičním disciplínám, dokonce dosti důsledně unifikovaným na mezinárodní úrovni, neobsahuje seznam použité literatury jediný pramen předválečný, o dílech zahraniční provenience, byť soudobých, ani nemluvě. Tím je do značné míry předurčena relativní bezkonfliktnost práce, ale s ní také téměř nulový přínos z hlediska myšlenkového, resp. vědeckého. Autor se téměř nepokusil o vlastní polemiku, popř. alespoň identifikaci nových problémů či polemických oblastí. I tam, kde popisuje případný názorový střet, si nepočíná vědecky správně - viz např. problém předčasné splatnosti pohledávek v konkurzu. Neobtěžuje se naznačením hlavních myšlenkových aktérů daného konfliktu ani analýzou jejich argumentária. Ze seznamu použité literatury ostatně plyne, že v souvislosti s daným problémem nepracoval ani s jediným pramenem z oboru konkurzního práva, vyjma obecné publikace věnované civilnímu procesu. Celková úroveň vědecké práce tímto přístupem značně trpí. Také na dalších místech se diplomant odvolává na prameny, aniž byť jen v poznámce pod čarou zmiňuje, které konkrétně má na mysli (tak např. na str. 9, pokud jde o „starší literaturu“, z níž ale na seznamu použité literatury, jak uvedeno výše, nefiguruje žádná). Viz též např. náznak doktrinálního sporu o případný zánik směnečného závazku uplynutím promlčecí doby. Autor se spokojí s konstatováním, že na věci není jednotného názoru, více však nerozebírá, kdo zastává jaké stanovisko, v jakém díle a s jakými argumenty. Tím méně se pokouší na základě vlastních úvah podpořit ten či onen postoj. Dílo tak celkově vyznívá spíše jako shrnutí hlavních myšlenek a tezí dané disciplíny – povrchně, mělce a jen velmi málo vědecky.

Z dílčích věcných nesprávností je třeba upozornit např. na tvrzení na str. 4, podle něhož k vydání směnky postačí, splňuje-li zákonem stanovené náležitosti. To ovšem neodpovídá platné smluvní teorii vydání cenného papíru, jež dopadá rovněž na směnky. Nepřesné je také tvrzení, že směnka slouží především jako nástroj krátkodobého úvěru (str. 1). V dalších částech práce nicméně autor sám toto tvrzení částečně napravuje. Problematické je stanovisko na str. 70, podle něhož kdyby akceptant, na jehož majetek byl prohlášen konkurz, vyplatil směnku, šlo by ze strany majitele směnky o poctivě nabyté plnění (ledaže by dle autora šlo z jeho strany o jednání nepoctivé).

Z formálního hlediska je práci především nutno vytknout absenci odpovídající struktury, která by se odrazila v členění díla na číselně řazené části, popř. kapitoly a podkapitoly. Pouze z velikosti písma jednotlivých názvů, resp. z obsahu díla v samém úvodu lze dovodit určitou hierarchii jednotlivých úseků, to ale nelze považovat za dostatečné. Tím je velmi znesnadněna orientace v práci. Neodpovídající je také zaměření úvodu, jakož i závěru práce. V úvodu např. chybí představení následující struktury díla. Nadpisy jednotlivých úseků nelze pojímat do samotného textu práce (viz např. na str. 7 nahoře). Úvodní prohlášení se v práci vyskytují duplicitně atd.

Velmi problematická je jazyková úroveň práce. Vyskytují se četné chyby v psaní interpunkce, ale i jiné gramatické vady (např. „přímí dlužník“ na str. 20), jakož i evidentní překlapy (např. „nároky věřitelů při konkurzu“ na str. 77). Za zvlášť vážný nedostatek nicméně pokládám mimořádně četné psaní malých písmen na počátku vět.

Dílo celkově hodnotím s rozpaky, kloním se nicméně k závěru, že vzdor uvedeným nedostatkům je způsobilé obhajoby. Výsledné hodnocení bude záviset na průběhu obhajoby.

V Praze dne 9. ledna 2006

JUDr. Petr Čech, LL.M.